

16 ΜΑΪΟΥ 2026
ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΪ
Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος.
† Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου (†368).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ᾠδῆς Δι' Α

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠδῆς Δι' Α

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι

και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
 σαι τοις Α πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον ε σκυ
 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
 στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
 γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
 σαρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
 κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
 πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
 ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,
 Καθίσματα τῆς Ὀκτωῆχου Ἀναστάσιμα.

Ἦχος Δι-Θ

Α να βλε ψα σαι του τα φου την ει σο δον και

την φλο γα του Αγ γε λουμη φε ρουσαι ^ε αι μυ ρο φο
 ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γεισαι ^Δ α ρα ε κλα
 πη ο τω λη στη α νοι ξαςπα ρα δει στον ^ε α ρα η γε
 ρθη ο και προ πα θηςκη ρυ ξαστην ε γερσιν ^ε α λη θως
 α νε στη Χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χων ζω
 ην και α να στασιν

Δόξα.

^Δ

A νε στηςως α θα να τος α πο του Α δου Σω
 τηρ συ νη γει ρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη
 ση Χρι στε ο Θε ος η μων ^ε ε θραυ σας ε νι σχυ ι του
 θα να του το κρα τος ε δει ξας ε λε η μον την Α
 να στα σιν πα σι ^ε δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι
 λανθρω πε ^ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ^ε Δι-Θ

T α χυ δε ξαι Δεσ ποι να τας ι κε σι ας η μων ^ε

και ταυτας προ σα γα γε τω σω Υι ω και Θε ω
 και ταυτας προ σα γα γε λυ στοντας πε ρι στα σεις των εις
 σε προσ τρε χον των σκε δα στοντας ε νε δρας και τα
 θρα ση Παρ θε νε των νυν ε φο πλι ζο με νων κα
 τα των δε λων σε

Μετά την β' Στιχολογίαν,
 Κάθισμα τῆς Σαμαρείτιδος.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι.

Α γαλ λι α ασθω 8 ρα νος χο ρευ ε το
 τα ε πι γη ης ο ο τι Χρι στος εκ Παρ θε ν8 ε
 πι φα νεις ως αν θρω πος ερ ρυ σα το φθο ρας
 α παν το αν θρω πι ι νον τω ι δι ω θα να τω
 θαν μα σιν εκ λαμ ψα ας δε γυ ναι κι Σα μα ρει
 τι δι υ δω ρ αι των πα ρε χει την πη γην των
 ι α μα των ως μο νος α θα να τος

[Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.]

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον
 Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ,
 προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ

δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανόνες

[Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς ὁ τοῦ δ' ἤχου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στίχον, τοῦ κατὰ τὴν Μονὴν Ἀγίου εἰς δ', καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ'.]

Ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ',
καὶ τοῦ Μηναίου ἄνευ εἰρμῶν εἰς δ'.

Κανὼν τῆς Σαμαρείτιδος,
ἔχων Ἀκροστιχίδα ἐν τῇ θ' ᾠδῇ.

Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Θεσσαλονίκης.

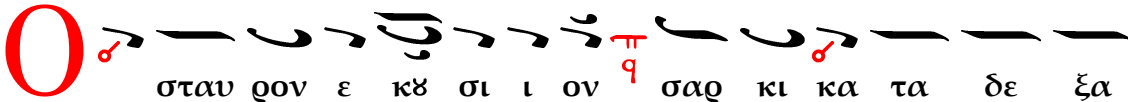
ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

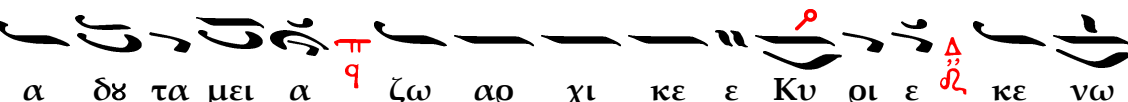
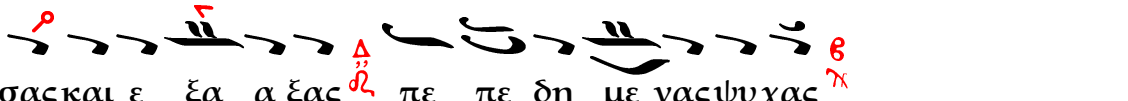
Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου $\frac{4}{2}$
Ο πα ξας Αἰ γυ υπ τον και Φα ρα ω τον τυ
ραν νον βυ θι σας εν θα λα ασ ση λα ον δι ε
σω σας δε λει ας μω σα ἱ κω ως κρα ζο ντα ω
δην ε πι νι κι ον ο τι δε δο ξασται

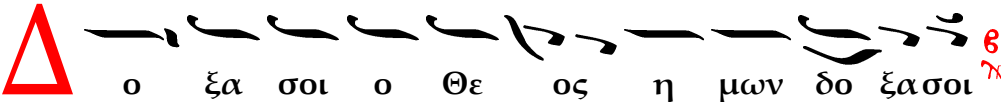
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι

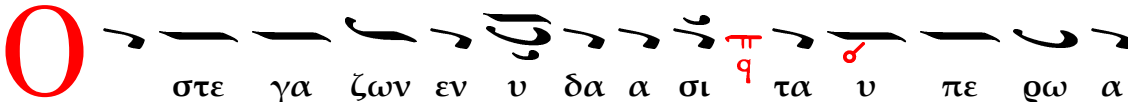
Ο τα φεις ε γη γε ερται και εν αυ τω συ νη γει
ρε το γε νος των αν θρω ω πων α γαλ λι α σθω
πα σα κτι σις και νο η ται αι ση μερον ρα να τω
σαννε φε ε λαι δι και ο συ νη σα φως

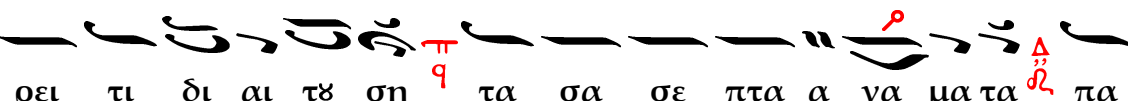
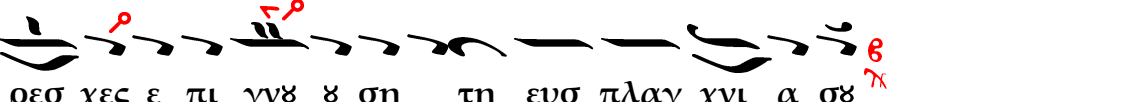
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι

 σταυ ρον ε κϷ σι ι ον σαρ κι κα τα δε ξα

 με νος τρι η με ρος α νε εσ της εκ των νε κρων

 α δσ τα μει α ζω αρ χι κε ε Κυ ρι ε κε νω

 σας και ε ξα α ξας πε πε δη με νας ψυχας

 ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

 στε γα ζων εν υ δα α σι τα υ πε ρω α

 Κυ ρι ε υ δωρ ζω ης υ πα αρχων τη Σα μα

 ρει τι δι αι τσ ση τα σα σε πα α να μα τα πα

 ρεσ χες ε πι γνσ σ ση τη ευσ πλαγ χνι α σσ

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
 Ὑμνῶ Θεοῦ σε δῶρον ἡγιασμένον.
 Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνωδίαις μέλλοντι τὴν σὴν, μέλπειν νῦν πανήγυριν, τῶν θεϊκῶν
 δωρεῶν ὡς ἐπώνυμος, δωρεὰν παράσχου μοι, φωτοφόρων ἐκ
 θησαυρῶν ἀρυόμενος, τῶν ἀδαπανήτων, χάριτος τῆς θείας
 παναοίδιμε. (δίς)

Δόξα.

Μελετῶν τὸν νόμον ἐμμελῶς, Πάτερ τὸν ἀγνότατον, ὅλος ἀγνὸς
 καὶ καθαρὸς γεγένησαι· τῷ πανάγνῳ Λόγῳ δέ, ρυθμιζόμενος, τῆς
 ἀγνείας λαμπρότατον, σκεῦος ἀνεδείχθης, καὶ ἡγιασμένον
 παμμακάριστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ ζωῇ, Πάτερ τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς
 εὐσεβῶς μετερχόμενος, τῷ ἐξανατείλαντι, ἐκ λαγόνων

παρθενικῶν ἡκολούθησας, τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων, ἄρας σου
θεόφρον παναοίδιμε.

Τῆς Σαμαρείτιδος.
Ὡδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♩ Βου ♩

Ε στε ρε ω θη Η καρ δι ι α μ ε ν Κυ
ρι ι ω τω δι δο ο ντι ευ χην τω ευ χο με ε
νω ο τι το ξον δυ να των η σθε νη η σε και οι α
σθε ν ε ντες πε ρι ε ζω ω σαντο δυ ναμιν

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι

Ε θε λη σι ως ε πι ξυ υ λη υ ψω θης
Λο ο γε και ο ρω ω σαι ερ ρη γνυ ντο αι πε ε
τραι και η κτι σις ε κλο νει το α πα α σα και νε
κροι εκ των τα φωνως εξ υ πνε ε ξη γει ροντο

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι

Μ ε τα ψυ χης σς προς τον α α δην ελ θων σε
Λο ο γε κα τι δω σαι πα α σαι ψυ χαι δι και αι
ων αι ω νι ων δεσμων α πε λυ ο ο ντο α νυ μνο

λο γ8 8 σαιτην υ περ ν8 8ν δυ να στει αν σ8⁶_{7x}

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι⁶_{7x}

Ζ ω η υ παρ χων και πη γη η της α θα να

σι ι ας⁶_{7x} ε κα θε ε σθης^Δ_{7x} προς την πη γην Οι κτι ιο

μον⁶_{7x} και των σων αι τη σα με νην ε πλη η σας^π₉ παν σο

φων να μα των Σα μα ρει ει τιν υ μν8 σαν σε⁶_{7x}

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ἁγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅπλῳ Ὡς δῶρον ἀγαπώμενον, τῷ Δεσπότη Ὅσιε, τὴν σὴν ψυχὴν Θεόδωρε, σεσωσμένην καὶ δι' ἀσκήσεως, παθῶν ἀπηλλαγμένην προσενήνοχας. (δίς)

Δόξα.

Θεῷ καθιερούμενος, ὑπερέβης πάνσοφε, τῶν ὁρατῶν τὴν αἴσθησιν· καθαρῷ δὲ νῷ προσωμίλησας, νοῦ τῷ ὑπερτάτῳ παμμακάριστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐμάκρυνας εἰς ἔρημον, φυγαδεύων ἔνδοξε, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Θεὸν Λόγον σὺ προσδεχόμενος, ἐν ᾧ καὶ διεσώθης ἀξιάγαστε.

Ὁ Εἰρμός τῆς γ' ᾠδῆς.

Ἦχος Πα^ϥ

Ε ξην θησεν η ε ρημος ω σει κρινον Κυ ρι ε

η των εθ νων στει ρευ ου σα^π_{7x} Εκ κλη σι α τη παρου

σι α σου εν η ε στε ρε ω θη η καρ δι α μ8 8⁷_{7x}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων
σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχός· τὰ
γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος
ἐδείχθης, θεράπων μακάριε· ὅθεν καὶ νοσοῦντων, θεραπεύεις τὰ
πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι. Θεοφόρε
Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν.

Τῆς Σαμαρείτιδος.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ς' Δι-Θ

Ε κ φρε α τος να μα τα τς γε η ρς και φθα ρτς ε

ελ θς σα ως συ νη θες η Σα μα ρει τις αντ

λειν Δ τω ζων υ δωρ ηντ λη σεν ε ς τως ε φευ ρη κυι

α την πη γην κα θη με νην Δ εν θα πη γη και φρε

αρ Ι α κωβ δι ω ρυχθη ε κο σμτς φλο γο τρο φς

δρο σι ζςσανκ αυ σω νας ε

Ὁ Εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς.

Ἦχος Πα ς

Ε ν α βυσ σωπταισµα α των κυ κλµενος την α
νε ξι χνι αστοντης ευσπλαγ χνι ας σθ ε πι κα λµαι
α βυσ σον εκ φθο ρα ας ο Θε ο ος µε α να γα
γε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεάσατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ᾧ ποτισθεῖσα δαφιλῶς βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκκληρώσατο, * αἰωνίως ἡ αἰοίδιμος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν σεπτῶν μυστηρίων ἀκούσωμεν, Ἰωάννου ἡµᾶς ἐκδιδάσκοντος, τὰ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ γινόμενα· πῶς γυναικὶ ὠμίλει ὁ Κύριος, ὕδωρ αἰτήσας, ὁ τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν συνάξας, ὁ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος· ἦλθε γὰρ ἐκζητῶν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, * αἰωνίως, ὡς αἰοίδιμος.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡµῶν Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου. (†367)

Στίχ. Δῶρόν σε θεῖον, Θεόδωρε, δεικνύει,

Ἐν Ἀγίοις Ἅγιος, ἡγιασμένε.

Τῇ δέ γε ἐκδεκάτῃ Θεόδωρος ἀφίπτατο γαίης.

Οὗτος ὁ μακάριος, μελετήσας τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον καὶ ὅλος καθαρὸς γενόμενος καὶ σκεὺς εὐχρηστον καὶ ἡγιασμένον δειχθεὶς, τῆς ἀληθοῦς καὶ μεγίστης προσηγορίας καταξιούται, ὁμόσκηνος καὶ ὁμότροπος τῷ μεγάλῳ Παχωμίῳ χρηματίσας. Ὅθεν σκηνώματα Αἰθιόπων, κατὰ τὸν θεῖον φάναι Δαυὶδ, καταπτοήσας καὶ ὡς ἐν ἐκστάσει τὰς τούτων κεφαλὰς διακόψας, μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς ἰδρώτων ἐπὶ τὰ βραβεῖα διαβαίνει, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀλεξάνδρου,

ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. (†251)

Στίχ. Ἰδὼν τόπους, οὓς εἶδεν ἑνσαρκος Λόγος,
Ἀπῆλθες, Ἀλέξανδρε, καὶ τοῦτον βλέπειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παπυλίνου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Ὁ Παπυλῖνος θραῦσιν εὐρὼν ἐκ ξίφους,
Πύλας πλάνης ἔθραυσε καὶ θεοὺς ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰσαακίου, Συμεὼν καὶ Βαχθισόη, πυρὶ τελειωθέντων. (†339)

Στίχ. Πρὸς ἐν πῦρ ἐκπνέουσι τρεῖς ὁμοφρώτως,
Ἰσαάκιος, Συμεὼν, Βαχθισόης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Αὐδᾶ, Αὐδιησοῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς τριάκοντα ὀκτώ, πρεσβυτέρων δέκα ἕξ, διακόνων ἑννέα, μοναχῶν ἕξ, καὶ παρθένων ἑπτά. (†375)

Στίχοι.

Εἰς τὸν Αὐδᾶν·

Ἄμφω πρὸ τῶν σῶν, Αὐδᾶ Μάρτυς, ὁμμάτων,
Τομεὺς κεφαλῆς καὶ βραβεὺς θείου στέφους.

Εἰς τὸν Αὐδιησοῦν·

Ἐκδοὺς ἑαυτὸν Αὐδιησοῦς τῷ ξίφει,
Ὅρᾶν Ἰησοῦν ἠξιώθη τὸν μέγαν.

Εἰς τοὺς δέκα ἕξ Ἱερεῖς·

Τοὺς ἱερεῖς σου, Σῶτερ, ἔκτεινε ξίφος,
Τὴν ἱεράν σου μὴ προδόντας ἀξίαν.

Εἰς τοὺς ἑννέα Διακόνους·

Τοὺς τρισσάκισ τρεῖς Λευῖτας τετμημένους,
Στέφει Θεὸς δις ὡς ἀθλητολευῖτας.

Εἰς τοὺς ἕξ Μοναχοὺς καὶ τὰς ἑπτὰ Παρθένους·

Εἰ παρθένων ἔδωκεν ἑπτάδα ξίφει,
Πῶς οὐ παρέξει καὶ Μοναχῶν ἐξάδα;

Εἰς τοὺς αὐτούς·

Εἰ Παρθένων ἔδωκεν ἑπτάδι στέφος,
Πῶς οὐ παρέξει καὶ Μοναχῶν ἐξάδι;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεαδίου, ἐπισκόπου καὶ θαυματουργοῦ.

Οἱ ἅγιοι ἀββάδες, οἱ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα, ὑπὸ τῶν Βλεμμύων ξίφει τελειοῦνται. (†614)

Στίχ. Σοὺς, Σῶτερ, ἄρνας ὡς ὁδοῦσι ταῖς σπάθαις,
Μάνδρας ἔσω κτείνουσιν εἰσδύντες λύκοι.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Πέτρος, ὁ ἐν Βλαχέρναις, βουνεύροις τυφθεὶς, τελειοῦται. (†761)

Στίχ. Ἀσειστος ὄντως πίστεως Πέτρος πέτρα,
Πρὸς ὃν τὰ νεῦρα πάπυροι τὸ τοῦ λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ ἀ', πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†820)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ Μυστικοῦ, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†925)

Στίχ. Ὁ Νικόλαος, ἐκλιπὼν σκιὰν βίου,
Πρὸς ἄσκιον μετῆλθε φωτὸς χωρίον.

Μνήμη τῆς ἁγίας Εὐφημίας πλησίον τοῦ νεωρίου λιμένος εἰς τὴν Ἀγίαν Δύναμιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φόρτου (Fort), ἀΐ επισκόπου Βουρδιγάλων (Bordeaux) ἐν Γαλλίᾳ. (~ἀΐ αἱ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Περεγρίνου, επισκόπου Τέρνι ἐν Ἰταλίᾳ. (†138)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Περεγρίνου, ἀΐ επισκόπου Αὐτισσιωδῶρου (Auxerre) ἐν Γαλλίᾳ. (†261 ἢ 304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φήλικος καὶ Γενναδίου, τῶν ἐν Οὐζάλῃ (Uzalis) τῆς Τυνησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Βίτου (Vitus), Μοδέστου καὶ Κρησκεντίας, τῶν ἐν Λουκανίᾳ τῆς Ἰταλίας. (~†303)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰλαρίου, επισκόπου Παβίας ἐν βορείῳ Ἰταλίᾳ, πολεμίου τοῦ Ἀρειανισμοῦ. (†376)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ποσσιδίου (Possidius), επισκόπου Καλαμᾶ τῆς Νουμιδίας ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ. (~†440)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πριμαήλ (Primaël), ἀσκητοῦ ἐρημίτου ἐν Βρεττάνῃ. (~†450)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παιδίσκης Μούσης (Musa) τῆς ἐν Ῥώμῃ. (ε΄ αἱ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Καραντάκου (Carantac), οὐαλοῦ πρίγκιπος, ἄρωγοῦ τοῦ ἁγίου Πατρικίου εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς Ἰρλανδίας. (ε΄ αἱ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φιδόλου (Fidolus), ἡγουμένου τῆς Νήσου-ἐπὶ-Ὀρους (Isle-Aumont), ἐν τῇ ἀνατολικῇ Γαλλίᾳ. (~†540-549)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Γερμερίου (Germerius), ἐπὶ 50ετίαν επισκόπου Τολώσσης (Toulouse) ἐν Γαλλίᾳ. (†560)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βρενδάνου (Brendan) τοῦ πλοηγοῦ, ἡγουμένου Κλονφέρτου (Clonfert) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (~† 577)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Δομνόλου (Domnolus), επισκόπου Κενομάνου (Cenomanus, Le Mans) ἐν Γαλλίᾳ. (†581)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Καραντόκου (Carantoc), ἡγουμένου καὶ κτίτορος ναοῦ εἰς Λλανγκραννόγη (Llangrannog) τῆς Οὐαλίας. (ς΄ αἱ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ὁνωράτου (Honoratus), ζ' ἐπισκόπου Ἀμιένης (Amiens) ἐν Γαλλίᾳ. (~†600)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀννοβέρτου (Annobert), ἐπισκόπου Σέζης (Séez) ἐν Γαλλίᾳ. (~†689)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φραγκοβαίου (Francovæcus), ἐρημίτου ἐν Νιβέρναις (Nivernais) τῆς Γαλλίας. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Κασσιανοῦ (†1537) καὶ Λαυρεντίου (†1548), ἡγουμένων τῆς μονῆς Κομέλ (Κορνηλίου), ἐν Βολογκντᾷ Ῥωσίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, ἐπισκόπου Βανάτου ἐν Σερβίᾳ. (†1595)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Νικολάου τοῦ ἐκ Μετσόβου, ἐν Τρικκάλαις πυρὶ τελειωθέντος. (†1617)

Στίχ. Ἴν' ἐκφύγῃς πῦρ τῆς γεέννης, παμμάκαρ,
Τὸ πῦρ ὑπέστης, Νικόλαε εὐθύφρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ματθαίου, ἱερομονάχου ἐν Γιαράνσκ τῆς Ῥωσίας, τοῦ ὁμολογητοῦ. (†1927)

Στίχ. Οὐχ ὁ Ματθαῖος τοῦ Γιαράνσκ τελώνης,
Ἀλλ' ὁμολογητὴς μητρὸς Ἐκκλησίας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' ὥδῃς.

Ἦχος Πα

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κ α μι νος πο τε πυ ρος εν Βα βυ λω νι τας ε
νε ρ γει ας δι ε με ρι ζε τω θει ω προ στα γμα τι
τους Χαλ δαι ους κα τα φλε γου σα τους δε πι στους δρο σι ζου
σα ψαλ λον τας ευ λο γει τε παν τα τα ε ε ρ γα Κυ ρι
ι ου τον Κυ ρι ο ο ον

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος Πα

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τὴν τιμὴν τῶν Χερσὶν καὶ ἐν
δοξῇ τῶν ἀσσυγκριτῶν Σεραφείμ τὴν
διὰ φθορῶν Θεὸν Λογόν τεκυσάν τὴν ὄντως Θε
οτόκον σε μεγαλύνομεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμὴν τῶν Χερσὶν καὶ ἐν
δοξῇ τῶν ἀσσυγκριτῶν Σεραφείμ τὴν
διὰ φθορῶν Θεὸν Λογόν τεκυσάν τὴν ὄντως Θε
οτόκον σε μεγαλύνομεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Τὴν τιμὴν τῶν Χερσὶν καὶ ἐν

 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε

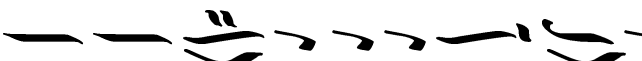
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Tην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

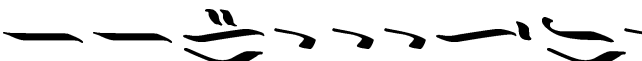
 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Tην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

6

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρβιμ και εν
 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

Ὁ Εἰρμός τῆς θ' ὥδῃς.

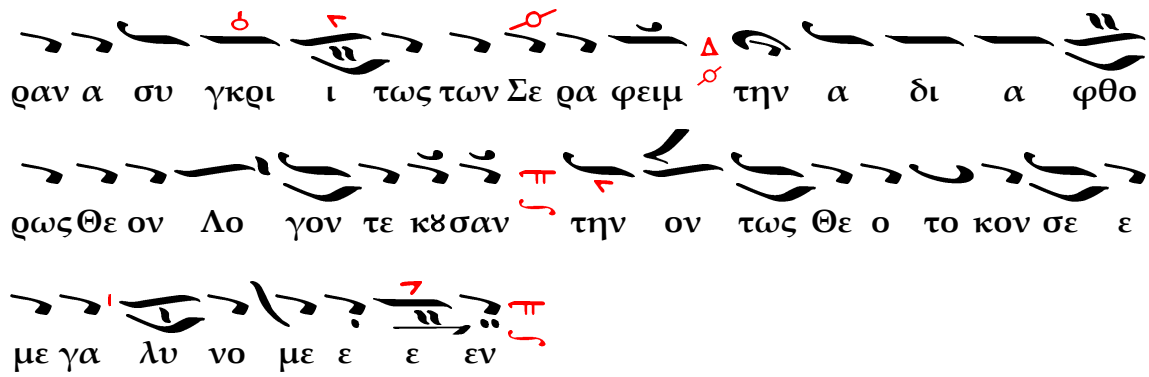
Ἦχος Πα

A ναρ χς γε ννη το ρος Υι ος Θε ο ος και Κυ ρι
 ος σα ρ κω θεις εκ Πα ρ θε νς η μιν ε πε φα νε τα
 ε σκο τι σμε να φω τι ι σαι συ να γα γειν τα
 ε σκο ρπι σμε ε να δι ο την πα νυμ νη τον Θε ο
 το κον με γα λυ νομεν

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἦχος Πα

A ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε
 την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι ζον και πα να
 μω μη τον και μη τε ρα τς Θε ο ημων την τι
 μι ω τε ε ραν των Χε ρβιμ και εν δο ξο τε

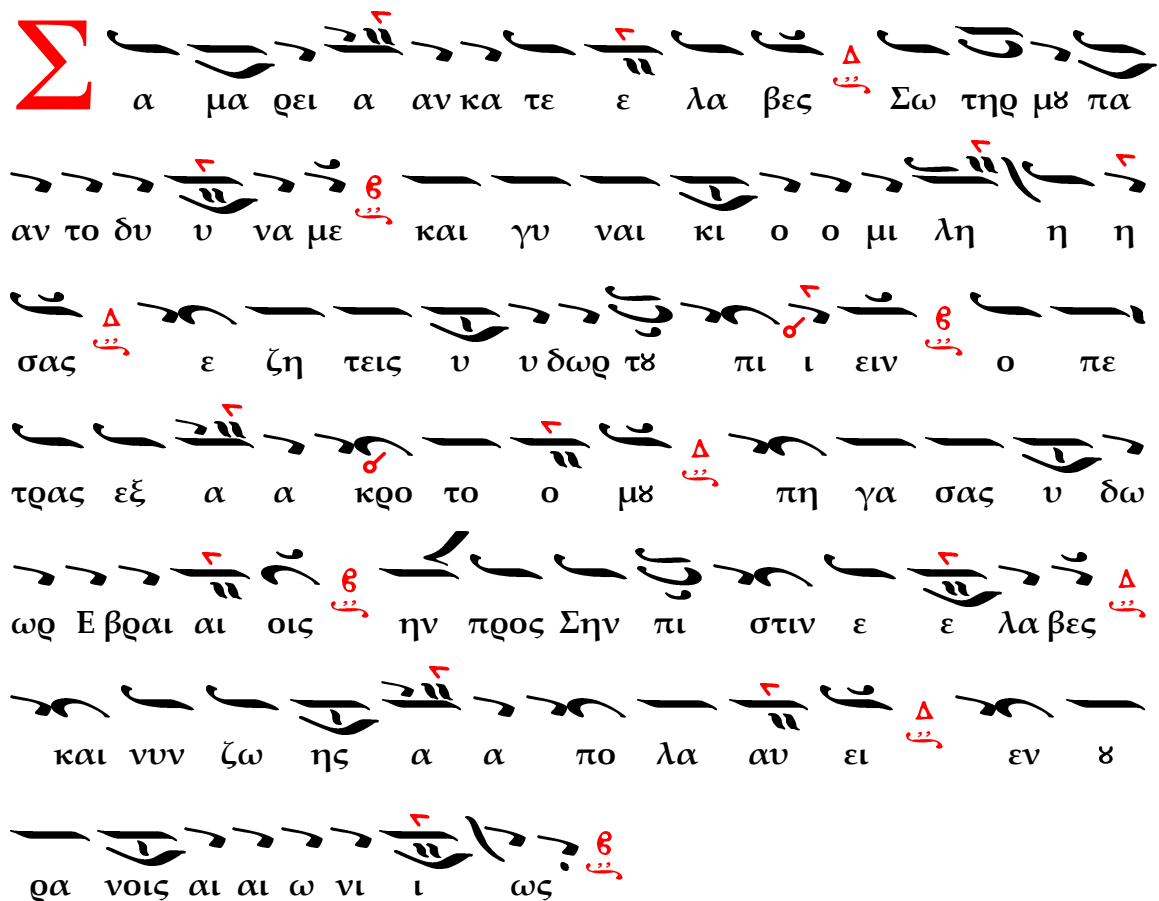

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

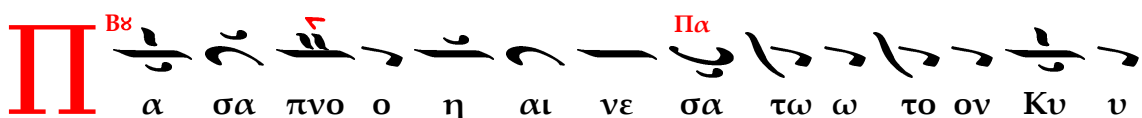
Τῆς Σαμαρείτιδος.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι - ς

Εἰς τοὺς Αἵνους.

Ἦχος Πα ς

υ ρι ι ι ον ^{B8} αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις ^{B8} σοι προ ε
ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

^{B8} Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α α αγ
γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε α αυ
τον ^{Δι} πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ του ^{Δι}
σοι προ ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ω ω

^χ Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ νησαν του

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α
να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο
ξα ζο μεν σου την α να στασιν

^χ Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι
νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα
ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου
τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν τα δι α βο
λον κα τηρ γη σας εν δε τη ε γερ σεις σου χα ρας τα
πα αν τα ε πλη ρωσας δι ο βο ω με εν σοι
α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι

Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Τ ω σω Σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας
ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των
πα γι δων του εκ θρου ο α να στας εκ των νε κρων
α να στησον η μας πε σον τας τη α μαρ τι ι α
εκ τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη
πρε σβει α των Α γι ων σου

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
Των πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι σθεις μο νο γε
 νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι
 λαν θρω πι αν αν θρω πος γε νο με νος α τρε ε πτως
 και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σα ρ κι ο α
 πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων α θα
 να σι αν πα ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω πων ως
 μο νος παν το δυ να μος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Πα.

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι
Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τω ω ω αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Ηπη γη της ζω ω ω α αρ χι ι ι ας Ι

η σουους ο ο ο Σω τη ηρ η η η η μων ε πι
 την πη γην ε πι ι στας του πα τρι α αρχου Ι
 ι α α κωβ πι ει ν ε ζη η η τει ει υ υ υ
 δωρ πα ρα γυ ναι κο ος Σα α α μα ρει ει τι ι ι
 ι dos της δε το α α κοι οι νω ω νη η η
 τον των Ι ου δαι ων προ ο ο σει ει που ου ου σης
 ο σο φος δη μι ουρ γος με το χε τευ ει α αυ την ταις
 γλυ κει ει αι αις προσ ρη η η η σε ε ε ε σι
 μαλ λον προς αι τη σιν του α ι δι ι ου υ
 υ δα α α τος ο και λα βου σα τοις πα σιν
 ε κη ρυ ξε ε εν ει ει που ου ου σα δευ τε
 ι ι δε ε τε των κρυ πτων γνω ω στην και Θε ε
 ον πα ρα γε νο ο με νο ον σα αρ κι δι α
 το σω σαι αι τον αν θρωπο ο ο ον

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῆμα τὴν μικρὰν
 δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ, * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῶ σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξιώσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς

ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σφῆζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν πηγὴν ἐν τῷ φρέατι κατιδὼν τὴν ἀέναον, καθημένην γύναιον,

φέρον καύσωνας, πλείστων παθῶν ἀκεσώδυνον, λαβεῖν ἐπεζήτησεν, ὕδωρ ζῶν τὸ ἐξ αὐτῆς, κρουνηδὸν ἐκχεόμενον· ὃ καὶ ἔλαβε, δωρεὰν ἐκ τοῦ Λόγου· καὶ οὐκέτι πρὸς τὸ φρέαρ ἐπισπεύδει τὸ γεηρὸν καὶ ἐπίκηρον.

Στίχ. Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, ἔνεκεν ἀληθείας καὶ χρηστότητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἢ δεξιὰ σου.

Ἰουδαίων τὰ ἔθιμα, τοῦ γυναιίου διώκοντος, καὶ τὸ σφῶν προβάλλοντος ἀκοινώνητον, τῇ μεταλήψει τοῦ ὕδατος, Χριστὸς μετωχέτευ-σεν, ὁ σοφὸς Δημιουργός, τοῖς ἡδέσι προ-σφθέγμασιν, ἐξαιτήσασθαι, τὸ ζωήρρυτον πόμα, θεῖον ὕδωρ, οὗ πιοῦσα πρὸς τὴν πόλιν, μετοχετεύει τὰ νάματα.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Οὔτε ἄντλημα κέκτησαι, καὶ τὸ φρέαρ βαθύ-τατον· πόθεν οὖν καὶ δώσεις μοι ὕδωρ ἄφθαρτον; ἡ Σαμαρεῖτις ἐβόα σοι, Χριστέ σε ὡς ἄνθρωπον, οἰομένη οὐ Θεόν, καὶ τοὺς λό-γους θαυμάζουσα· ἦν προσρήμασι, γλυκυτά-τοις ἀρδεύσας, σὲ Θεόν τε, καὶ Σωτῆρα τῶν ἀπάντων, ὁμολογεῖν παρεσκεύασας.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς ἐορτῆς.**

Ἦχος Πα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

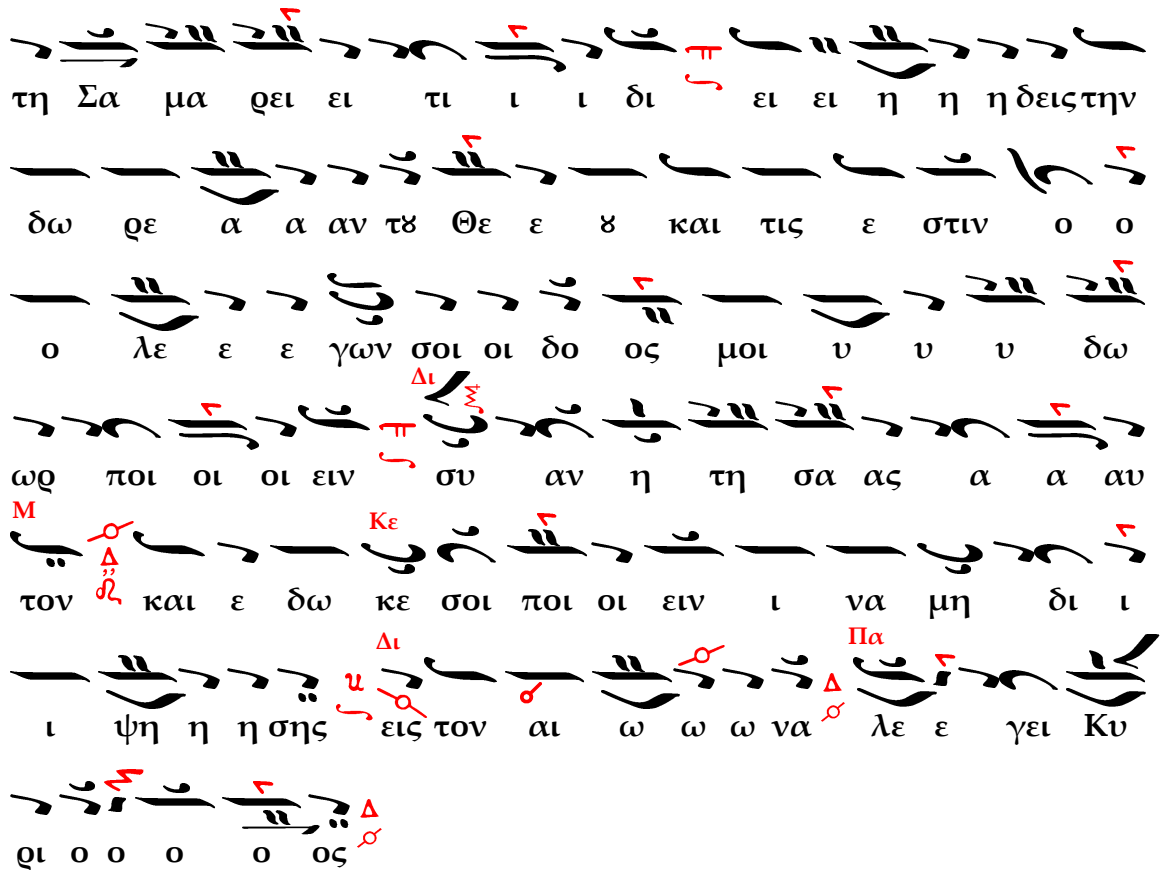
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

 τϛ ϛ ϛς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

 νων α α α μην

Τ ^{Πα} α δε ε λε γει ^{Δι} ει Κυ υ ρι ι ^{Πα} ο ο ος

Κ.Γράμπας 10-5-2026

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 134)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ

καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠδὴ Δι' - Θ.

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος πᾶ Πα ρ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και
τοι οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ'.

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ρ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ} ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^θγλ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π9

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι-Θι

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου ^ΔΣω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου ^ΔΣω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι,
φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ
σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ θ ι

α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ θ ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

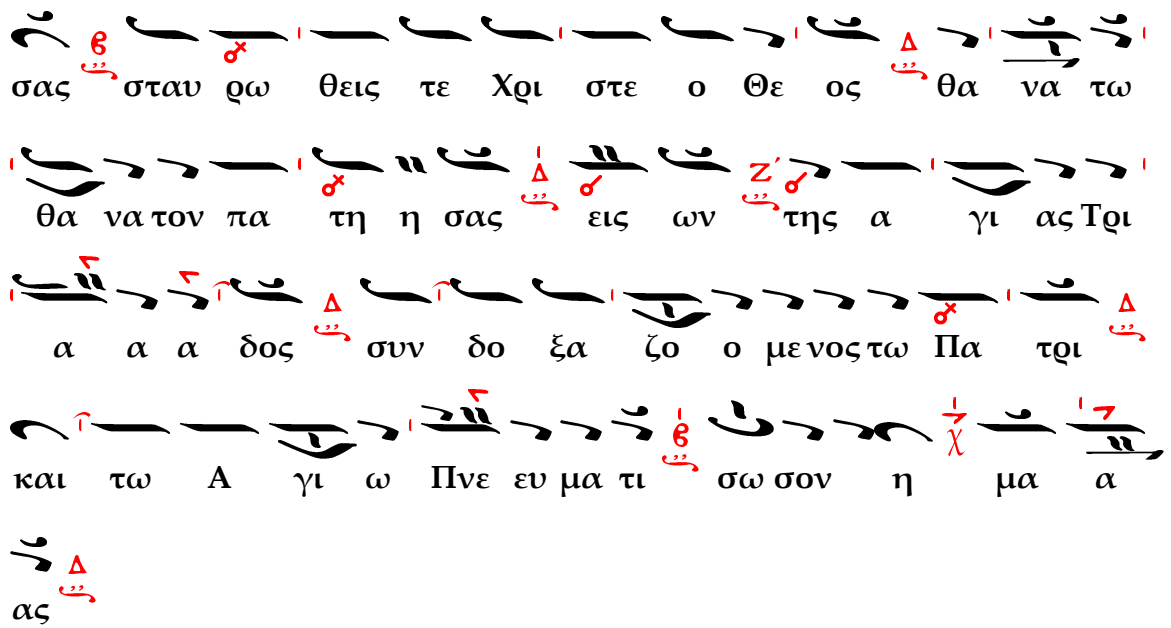
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

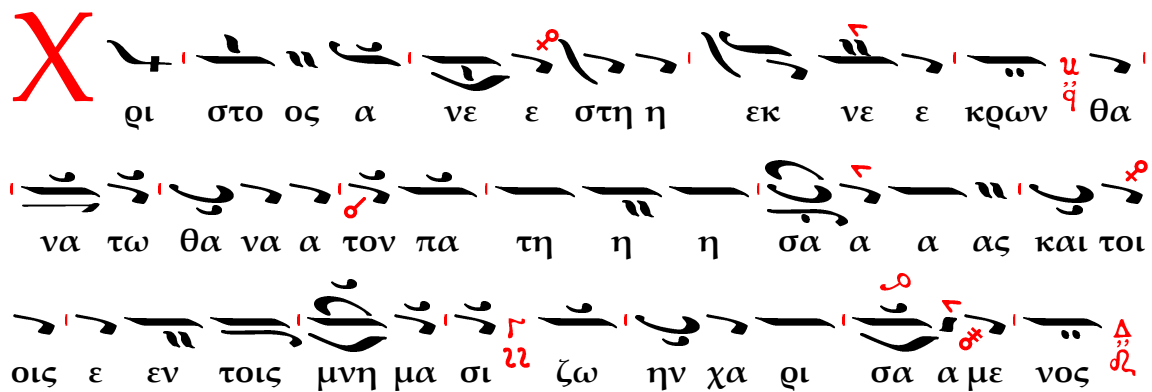
παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

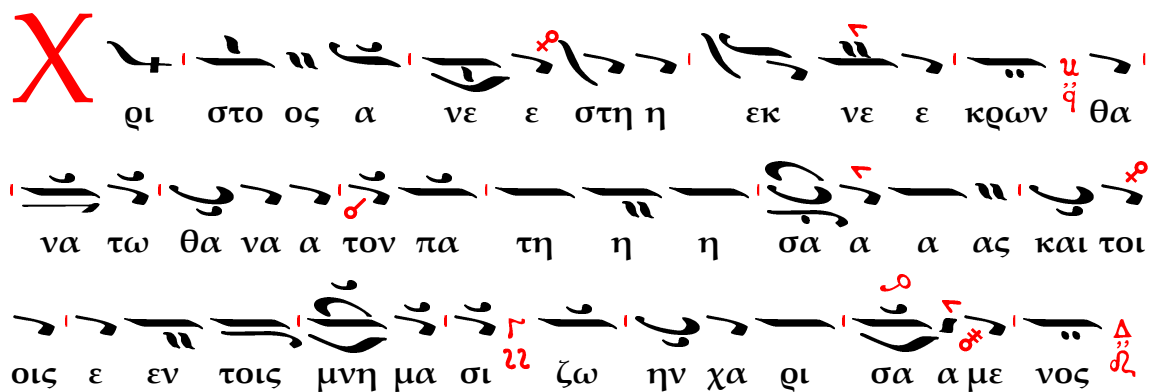
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά φ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αϊς ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λς ι α

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠδὴ Δι' - Θ

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Σαμαρείτιδος.
Αὐτόμελον.

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

Πι στει ελ θσ σα εν τω φρε α τι η Σα μα ρει
τις ε θε ε α σα το το της Σο φι ας υ δωρ
Σε ω πο τι σθει σα α δα ψι ι λως την βα σι λει
αν την α νω θεν ε κλη ρω ω σα το αι ω νι ως η
α α οι δι μος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

 υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α
 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα
 τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-Θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να
α α μιν

A α α α α α α α ςα α α α α α
 α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ς ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι A α γι ι ι
 M Δι Δ ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο Θε ε
 ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος Δι

A α α α α α α α ςα α α α α α
 α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ς ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι A α γι ι ι
 M Δι Δ ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι σχυ υ
 υ υ υ υ υ ς υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος Δι

A α α α α α α α α α α α α α α
 υ α α α α γι ι ι ι ος A θα α α α

Ε υ φρα α αν θη τε Ε πι Κυ ρι ον και α
γαλ λι α σθε δι και αι οι και καυ χα σθε πα αν
τες οι ευ θεις τη καρ δι α

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν,
οὐδὲ ἔστιν
εν τω στο μα τι αυ τς 8 8 δο λος

Ε υ φρα α αν θη τε Ε πι Κυ ρι ον και α
γαλ λι α σθε δι και αι οι και καυ χα σθε πα αν
τες οι ευ θεις τη καρ δι ι ι α α α α α

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Πρξ. ιε' 35-41)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Παῦλος καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν· Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι. Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν ἐπικαλούμενον Μᾶρκον· Παῦλος δὲ ἡξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον. Ἐγένετο οὖν παροξυσμός, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τὸν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μᾶρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον. Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθεν, παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν, διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-κδ').

Ἦχος Πα

A λλη λ 8 i i α A λλη η λ 8 8 8
i i i i α A α α 2α α α λλη η λ 8 8
8 i i α α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κα τα

σκη νω σ 8 σιν εν ται αις αυ λαι αι αις σ 8
A λλη λ 8 i i α A λλη η λ 8 8 8
i i i i α A α α 2α α α λλη η λ 8 8
8 i i α α

Στίχ. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει
αὐτῷ ἐν ὁδῷ η Η η ρε ε ε τι σα α το ο ο
ο ο ο

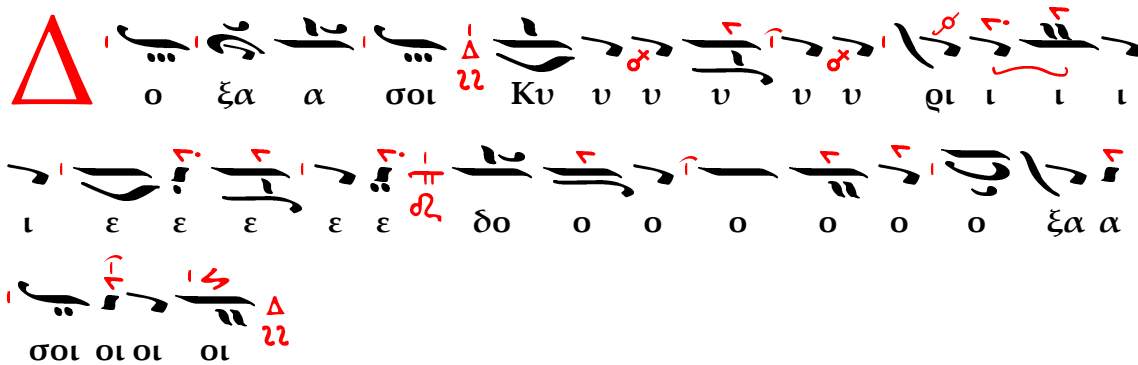
A λλη η λ 8 i i α α α α A λλη
λ 8 8 8 8 8 i i i i α A α α 2α α α
λλη η η λ 8 8 8 8 8 i i i i i
α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ἰ' 27-38).

Εἵπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐλληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, καὶ γὰρ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι, καὶ γὰρ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἄρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου. Ὁ πατήρ μου, ὃς δέδωκέ μοι, μεῖζων πάντων ἐστί, καὶ οὐδεὶς δύναται ἄρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου. Ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐσμεν. Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ ἔργα καλὰ ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου, διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετε με; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν, ἐγὼ εἶπα, θεοί ἐστε; Εἰ ἐκείνους εἶπε θεοὺς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή, ὃν ὁ πατήρ ἡγάσσε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον, υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι; Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου, μὴ πιστεύετε μοι· Εἰ δὲ ποιῶ, καὶ ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ.

Ἔρχος ἰὺ Δι σ

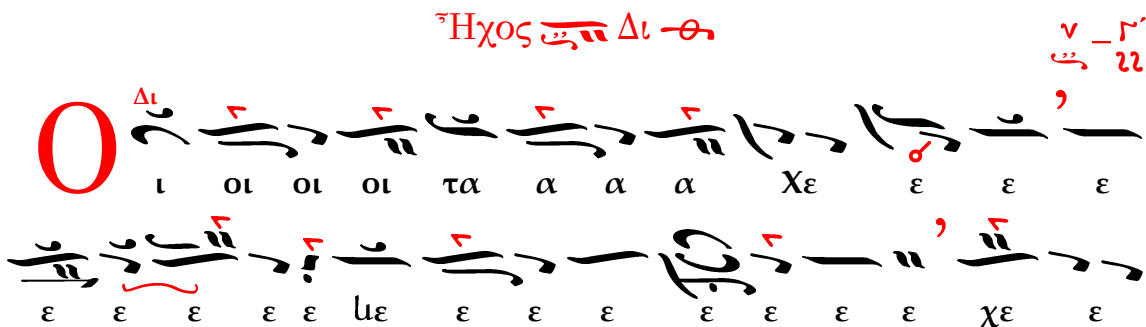

* * *

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

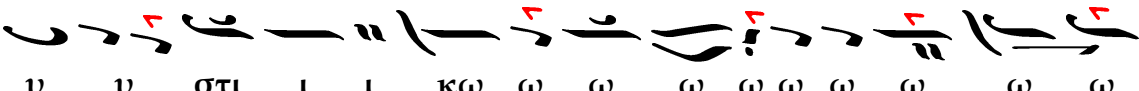
Χερουβικόν. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἰχθὺς ὑπὸ Διὶ - θ

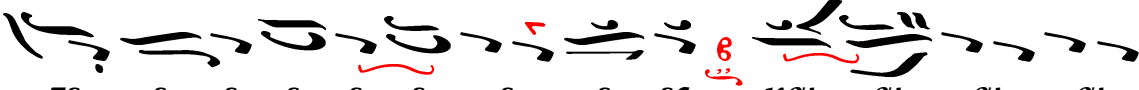

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ

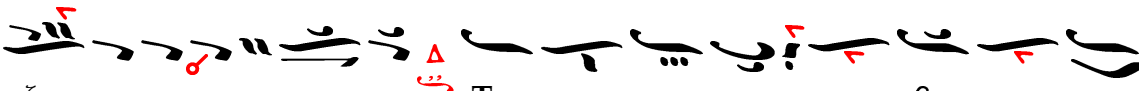

 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

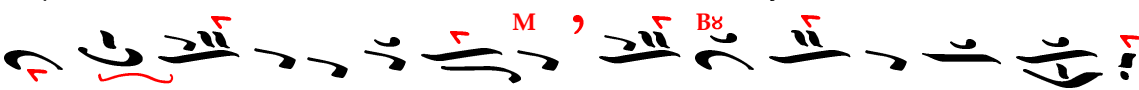

 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

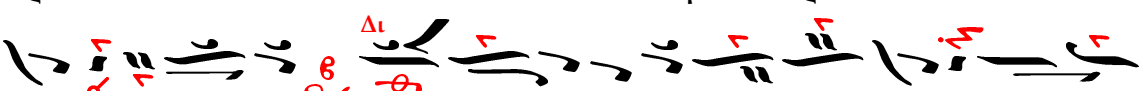

 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

 α α α α α α α α α α α Τρι α α

 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

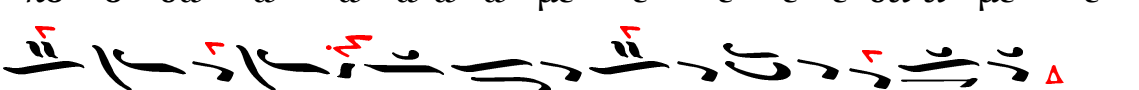

 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

 προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

 δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

 αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

 πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

 ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε
 ε ε ε ε α
 Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο
 ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ιν Α λλη λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι
 α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
 α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ

σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ἐλεονειρηνης θυσιαναινεσε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχο μεν προστον Κυ ρι ον

Αξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Αγι ος Αγι ος Αγι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

μη η ην

μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

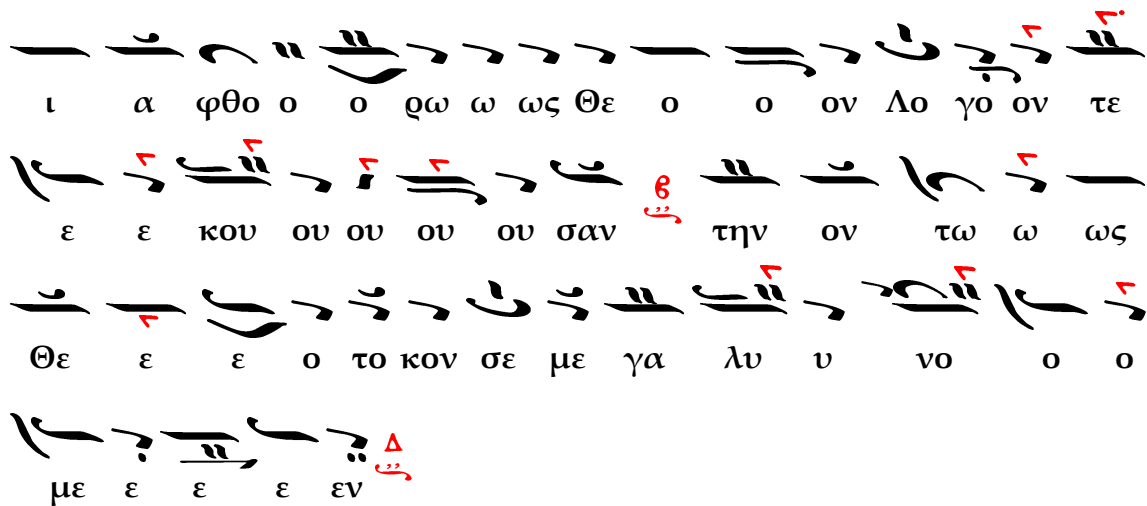
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

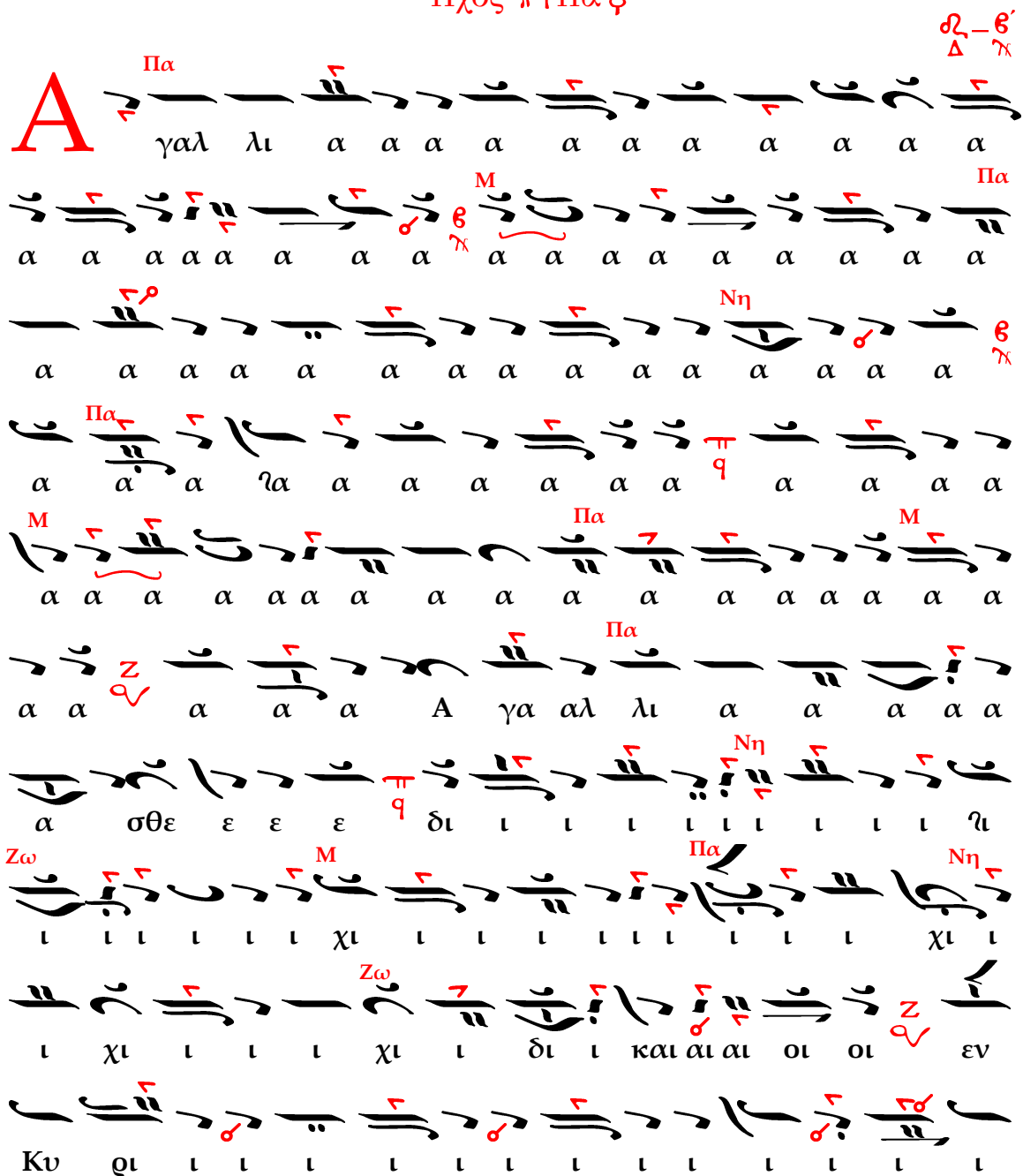
ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

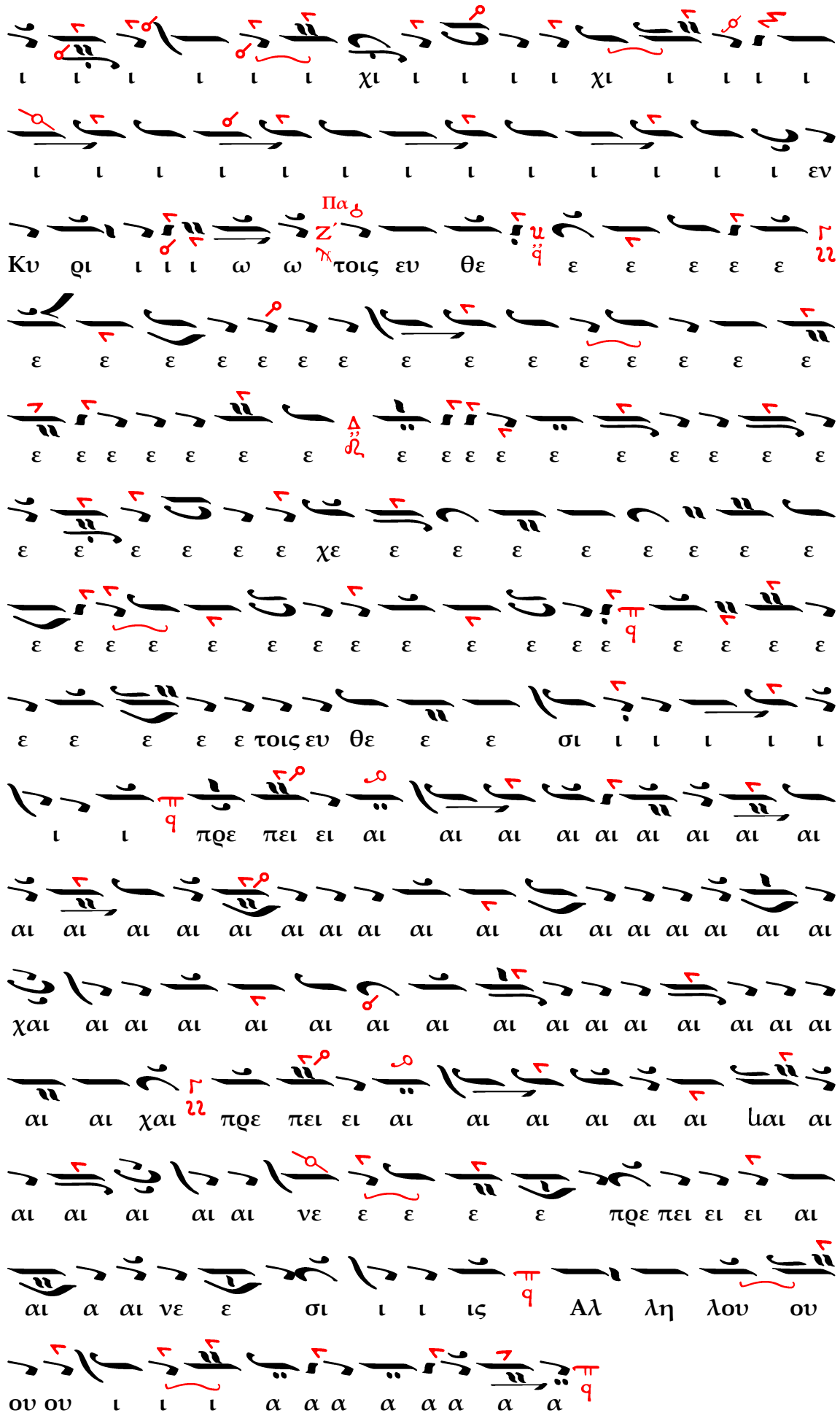
Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων.
 Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά Πα ρ

 Ky ri ω ω τοις ευ θε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 ου ου ι ι ι α α α α α α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος ᾠὴ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι - θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
Α λλη λθ ι̇ α Α λλη λθ ι̇ α Α λλη
λθ ι̇ α α α

Ἦχος Δι - θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^θ (δὶς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τϑ νυν και ε ως

τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ